

Danas je je dan bez obaveza. Ako je u ratu i bilo takvih dana. To, je jedan od dana kada, izadjem da prosetam po Tuzli. Mozda cu sresti nekoga? Nekoga, koga nisam dugo vidio. Ako, zelis da sretnes nekoga, onda idi pred Merhamet. Krenuh tamo. Mozda, cu ih priupitati, sto mi nisu dali mami lonac za otkuhavanje vesa. Pusku, nosim sa sobom. Ne, odvajam se od nje.

Zacudih se kada ne primijetih guzvu ispred Merhameta. Pomislih da se nista ne dijeli i da su prostorije vlasenickog Merhameta prazne. Udjoh u hodnik. Ni u hodniku nejma naroda. Otvorih vrata i udjoh u prostoriju. U, prostoriji zene sjede i cavrljaju. Pozdravim ih i mahinalno se naslonih na jedan sto.

Razgledah po prostoriji i primijetih da su rafe pune. Ima dosta mlijeka u prahu, tjestenine i druge robe. Dobro je! Neka ima hrane.

Niko nista ne prica. Osjecam se nelagodno. Nisam ni trebao ulaziti. Ne ponudi me niko ni kahvom ni cigaretom. Znam vec dugo sta je razlog tome. Ne vole me oni koji imaju oraha u dzepu. Na pocetku rata smo im pokupili robu i odvezli u jedinicu, kada smo culi da je prodaju po pijaci. Najbolje je da idem. Nejmam ja sta ovdje traziti. Necu da pitam ni za lonac. Necu da se ponizavam i njih molim.

Tamam, kada sam htio izaci, u prostoriju udje zena sa bebom u narucju. "Merhametli" zene iz Merhameta je mrsko pogledase. Jedna i drsko upita.

- Sta hoces ti zeno?
- Hocete li mi dati mlijeka u prahu? – Nejmam, sta da jedem pa nejmam mlijeka da podojim dijete.
- Ti nisi iz Vlasenice!
- Nisam! - Iz Bratunca sam.
- Idi u vas Merhamet pa trazi mlijeko.
- Bila sam. - Nejmaju mlijeka pa mi rekli da pitam kod vas.
- Nisi iz naseg Merhameta i nejma mlijeka.

Zena poce plakati i moliti, stezuci bebu na presahlm grudima.

Moli zena i place.

Preznojih se od muke. Jednostavno, ne mogu da vjerujem da joj ne daju mlijeko. Jos je tjeraju da izadje.

Aman! Pa, zar je ova beba kriva, sto je rodjena na ovom vaktu? Zar je beba kriva sto je iz Bratunca? Ma nije beba ni iz Bratunca. Rodjena je u tuzli. Majka joj je iz Bratunca, pa je beba time pripala bratunackom Merhametu, koji nejma mlijeka u prahu. Zar, je ova beba kriva sto joj majka nejma sta da jede, pa nejma mlijeka u presahlm grudima, da je podoji.

Objesih pusku o rame i kao u snu, krenuh prema rafama sa mlijekom. Uzeh dvije kese mlijeka u prahu i pruzih zeni. Samo me je nijemo gledala. Ne uzima mlijeko. Jedva izgovorih kroz suze.

- Uzmi sestru i idi. - Nahrani dijete.

Pruzila je nejake ruke da uzme mlijeko, pridrzavajući dijete na grudima da joj ne ispadne.

Nije cestito ni prihvatila kese sa mlijekom iz mojih ispruzenih ruku, a preplasi je povik "merhametli" radnice Merhameta.

- Sto joj dajes mlijeko Semso? - Ne mozes ti raditi sta hoces.

- Mogu! - Ovo mogu i hocu.

Ponovo se obratih zeni sa bebom.

- Uzmi mlijeko i idi. - Ja ti dajem mlijeko.

- Hvala vojnice! - Allah te nagradio.

Uze gladna majka mlijeko i ode.

Pogledah radnicu Merhameta. Bivsu profesoricu. Zenu! Majku! Njena velika guzica, jedva prodje kroz vrata. Od cega li? Pogledah je sa nevjericom. Pogledah, je ne vise suznim ocima, nego ocima punim bijesa i mrznje.

Valjda je moj pogled djelovao na nju da spusti ton i jedva izusti.

- Kako cu knjiziti 2 kg. mlijeka.

- Pisi na moje ime! - Ja cu potpisati da si meni dala, i onako nikad nisam nista dobio od Merhameta.

Ne, znas kako ces knjiziti. Kome ti bajke pricas?

E, moja bosnjakinjo. Nejmas ti ni srca ni duse. Zar, ti nisi prije, rata vaspitavala djecu u skoli? Zar, ti nisi zena? Zar, ti nisi majka? Ti, kao da nejmas i previse mlijeka u prahu kod kuce? Zar, ti nisi izbjeglica kao i majka sa bebom? Kako ti bona nije zao bebe? Kako, te nije sramota?

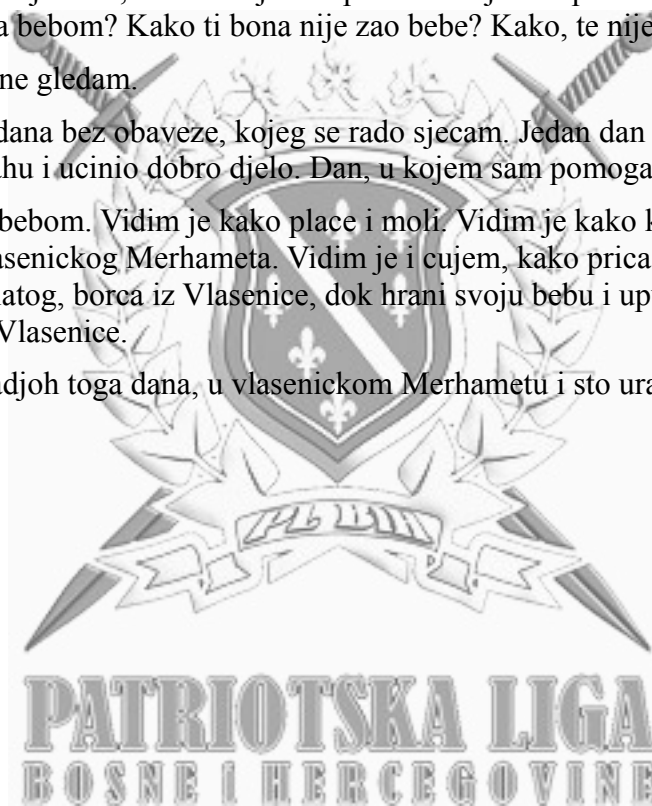
Izadjoh, vani da ih vise ne gledam.

Bio je to jedan od onih dana bez obaveze, kojeg se rado sjecam. Jedan dan u kojem sam bespravno uzeo 2 kg. mlijeka u prahu i ucinio dobro djelo. Dan, u kojem sam pomogao majku i bebu.

I danas vidim majku sa bebom. Vidim je kako place i moli. Vidim je kako kroz suze prica svojim o "merhametli" zeni iz vlasenickog Merhameta. Vidim je i cujem, kako prica svojim, kroz suze i sretna, o dobroti nepoznatog, borca iz Vlasenice, dok hrani svoju bebu i upucuje dovu Allahu dz.s. za nepoznatog borca iz Vlasenice.

Hvala, ti Boze, sto se nadjoh toga dana, u vlasenickom Merhametu i sto uradih, ono sto uradih.

PLBiH.ORG

WWW.PLBiH.ORG